

स्निग्धाञ्जनचयाकारं सम्प्राप्तः कालपर्वतं । ब्रह्मतुङ्गं नदीशान्यास्तथा जनपदानपि । २८५०
 सुतुङ्गं शतशृङ्गञ्च शर्यातिवनमेव च । पुण्यमश्वशिरःस्थानं स्थानमाथर्वणस्य च ।
 वृषदंशञ्च शैलेन्द्रं महामन्दरमेव च । असुरोभिः समाकीर्णं किन्नरैश्चैव शोभितं ।
 तस्मिन्शैले ब्रजन्यार्थः सकृष्णः समवैचत । शुभैः प्रसवणैर्जुष्टां हेमधातुविभूषितां ।
 चन्द्ररश्मिप्रतापाङ्गीं पृथिवीं पुरमालिनीं । समुद्रांश्चाहुताकारानपश्यन्वज्रलाकरान् ।
 वियद्वां पृथिवीं चैव तथा विष्णुपदं ब्रजन् । विस्मितः सह कृष्णेन क्षिप्तो वाण इवाभ्यगात् । २८५५
 ग्रहनक्षत्रसोमानां सूर्याग्न्योश्च समन्विषं । अपश्यत् तदा पार्थो ज्वलन्तमिव पर्वतं ।
 समासाद्य तु तं शैलं शैलाग्रे समवस्थितं । तपोनित्यं महात्मानमपश्यदृषभध्वजं ।
 सहस्रमिव सूर्याणां दीप्यमानं स्वतेजसा । शूलिनं जटिनं गौरं वल्कलाजिनवाससं ।
 नयनानां सहस्रैश्च विचित्राङ्गं महोजभं । पार्वत्या सहितं देवभूतसङ्घैश्च भास्वरैः ।
 गीतवादित्रसन्नादैर्हास्यलास्यसमन्वितं । वलितास्फोटितोत्क्रुष्टैः पुण्यैर्गन्धैश्च शोभितं । २८६०
 स्तूयमानः स्तवैर्दिव्यैर्हृषिभिर्ब्रह्मवादिभिः । गोप्तां सर्वभूतानामिच्छासधरमच्युतं ।
 वासुदेवस्तु तं दृष्ट्वा जगाम शिरसा क्षितिं । पार्थेन सह धर्मात्मा गृणन्ब्रह्म सनातनं ।
 लोकादिं विश्वकर्माणमजमीशानमव्ययं । मनसः परमां योनिं खम्बायुं ज्योतिषां निधिं ।
 स्रष्टारं वारिधाराणां भुवश्च प्रकृतिं परां । देवदानवयक्षाणां मानवानां च साधनं ।
 योगानाञ्च परं ब्रह्म तप्तं ब्रह्मविदानिधिं । चराचरस्य स्रष्टारं प्रतिहर्तारमेव च । २८६५
 कालकोपं महात्मानं शक्रसूर्यगुणोदयं । ववन्दे तं तदा कृष्णो वाङ्मनोबुद्धिकर्मभिः ।
 यम्प्रपद्यन्ति विद्वांसः सूक्ष्माध्यात्मपदैषिणः । तमजं कारणात्मानं जग्मतुः शरणं भवं ।
 अर्जुनश्चापि तन्देवं भूयो भूयोऽप्यवन्दत । ज्ञात्वा तं सर्वभूतादिं भूतभव्यभवोद्भवं ।
 ततस्तावागतौ दृष्ट्वा नरनारायणावुभौ । सुप्रसन्नमनाः सर्वैः प्रोवाच प्रहसन्निव ।
 आगतं वां नरश्रेष्ठावुत्तिष्ठेतां गतकमौ । किञ्च वामीप्सितं वीरौ मनसः क्षिप्रमुच्यतां । २८७०
 येन कार्येण सम्प्राप्तौ युवान्तत्साधयामि किं । त्रियतामात्मानः श्रेयस्तत्सर्वं प्रददामि वां ।
 ततस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युत्थाय कृताञ्जलो । वासुदेवार्जुनौ सर्वं तुष्टुवाते महामती ।
 भक्त्या स्तवेन दिव्येन महात्मानमनिन्दितौ । ॥ कृष्णार्जुनावूचतुः ॥ नमो भवाय सर्वाय रुद्राय वरदाय च ।
 पशूनां पतये नित्यमुयाय च कपर्दिने । महादेवाय भीमाय त्र्यम्बकाय च शान्तये । २८७५
 ईशानाय मखन्नाय नमोऽस्त्वन्धकधातिने । कुमारगुरवे तुभ्यं नीलग्रोवाय वेधसे ।
 पिनाकिने हविष्याय सत्याय विभवे सदा । विलोहिताय धूम्राय व्याध्याय नपराजिते ।
 नित्यं नीलग्रिखण्डाय शूलिने दिव्यचक्षुषे । होत्रे पोत्रे त्रिनेत्राय व्याधाय वसुरेतसे ।
 अचिन्त्यायाम्बिकाभेत्रे सर्वदेवस्तुताय च । वृषध्वजाय मुण्डाय जटिने ब्रह्मचारिणे ।